

[Jørgen Jørgensen.]

disse Ting. Vi har ogsaa været med til en Kødordning. Naar man taler om, at der skal skabes Rentabilitet inden for Landbrugets forskellige Grene, siger jeg: Ja, vi har medvirket dertil gennem den Flæskeordning, der er gennemført, den Kornordning, den Kødordning, den Sukkerordning, der er gennemført, og vi har medvirket til at skabe Rentabilitet for Smørproduktionen ved den Smørordning, vi har gennemført. Ingen kan benægte, at dette har haft sin Betydning for Landbrugets Økonomi. Vi mener, at naar disse Ting er gjort, maa det næste Skridt, hvad Venstre udtrykte efter Forliget i Efteraaret 1933, være, at Landbrugets Gældsspørgsmaal tages op til Løsning. Det næste Skridt, som skal gøres, efter at alle disse Prisforhøjelser er gennemført, maa være, at Kapitalen tager sin Part af Byrden.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde i Dag advarende, at det, som foreslaas her, er Socialisering. Jeg maa sige, at naar jeg nu tænker paa, hvad Venstre møder med af Planøkonomi og af Regulering af den ene og den anden Art, synes jeg, at det egentlig er helt festligt at høre en Advarsel fra den Side mod Socialisering. Hvad Mening er der i, at et Parti, der ikke bestiller andet end at stille Forslag om Statsordninger af den ene og den anden Art, advarer os andre mod Socialisering?

Det danske Landbrug har ikke bedt om Hjælp; siger det ærede Medlem Hr. Krag. Nej, men der er en Del, en meget betydelig Del af de danske Landmænd, der er kommet i Gang under Konjunkturer, under Forhold, som i Dag medfører, at de ikke kan blive ved deres Ejendomme, hvis der ikke gøres noget virkeligt over for deres Gæld. Praktisk talt alle de Landmænd, som har købt Ejendom siden 1918, sidder, selv om de da havde en Egenkapital, der var rimelig i Forhold til den Ejendom, de købte, i Dag med en Gæld, som overstiger Ejendoms-skyldværdien, og mange Steder med en Gæld, som ikke kan forrentes under de Konjunkturer, vi har, og dem, vi kan vente at faa i den nærmeste Tid. Er det da ikke en bedre Gerning at gøre over for danske Landmænd at redde disse Tusinder, der uden egen Skyld sidder med en Gæld, der ikke kan forrentes, end at gøre Forsøg paa at hæve Priserne paa Landbrugsvarer, saa at ogsaa den Kapital, som i Dag maa siges at være tabt, kan forrentes? Og det er jo det, man vil gøre Forsøg paa. Jeg tror ikke, det er muligt at opnaa dette; men man vil gøre Forsøget.

Til det ærede Medlem Hr. Krag, der

saa overlegent afviste alle Forslag om Skatter og erklærede, at Befolkningen gennem de sidste Aar har maattet betale betydelige Beløb i Skatter, og som siger, at det kan ikke blive ved at gaa med alle disse Skatter, vil jeg sige, at jeg tror nu, at Befolkningen bedre kan bære Skatter af den Karakter, som vi har gennemført i de senere Aar, og som i væsentlig Grad hviler paa Ekstra-indkomster, og bedre kan bære Indlaansrentenedsættelsen og Skat paa Aktieselskaber og paa de store Indkomster, end den kan bære en Fordyrelse af Livsfor-nødenhederne som den, der vilde blive Resultatet, hvis Venstres Forslag gennemførtes.

Venstres Forslag om Ejendomsbeskatningen er jo ogsaa noget nyt. Man foreslaar nu for første Gang at indføre en personlig Amtsskat. Man fastsætter, at der paa fast Ejendom kan udskrives indtil $\frac{1}{4}$ af Amtets Behov, og at Resten skal udskrives som personlig Skat paa Amtskommunens Beboere. Jeg ved ikke, om Venstre har gennemregnet dette Forslags Virkninger. (Krag: Jo, det ved De godt). Nej, det ved jeg ikke, man skulde i hvert Fald ikke tro det, naar det er stillet, for uanset hvad man vil mene om, hvorvidt Skatten skal ligge paa Indkomst eller paa fast Ejendom, vil dette Forslag i hvert Fald medføre en Ulighed fra Amt til Amt, som vil vække megen Kritik, og som i hvert Fald som Landbrugsforanstaltning er af meget tvivlsom Værdi.

Den Landmand, der bor i Københavns Amt, hvor der er en meget betydelig Indkomstmasse at ligne paa, vil som Erstatning for de tre Fjerdedele Ejendomsskatter, han fritages for, kun faa en meget ringe personlig Skat; men den Mand, der bor i Ringkøbing Amt eller i Viborg Amt, i et Amt, hvor den samlede Indkomstmasse er meget lille i Forhold til Amtets Udgifter, vil til Gengæld faa en meget betydelig personlig Skat. To Landmænd, ens stillet med Indkomst, vil blive behandlet fuldkommen forskelligt, efter som de bor i Københavns Amt eller i et andet Amt.

Som Landbrugsforanstaltning er dette Forslag i højeste Grad uretfærdigt og urimeligt, rent bortset fra det principielle i Forslaget. Vi fik i Fjor en Ordning med konjunkturbestemte Skatter til Amtskommunen, en Ordning, som Venstre var med til at gennemføre, og som byggede paa, at Amtsskatterne midlertidigt skulde nedsættes, og at de skulde sættes for Fremtiden i Forbindelse med Landbrugets Konjunkturer. Jeg mener, at dette Princip er rigtigt,